

har saa ikke det ærede Medlem og andre Talere i væsentlig Grad tilskundet Ministeriet til netop at give det den Følge, idet de stadig sige, at det er selvsølgelig, det vente vi — jeg vil ikke sige, de haabe det — men de vente det? — Altsaa han siger, at det, der er erkjendt fra alle Sider at være en virksomhedsfuld Forkastelse, skulde være mere et Slag i Luften end det Andet! Naar det ærede Medlem siger: Vi afkræfte Forkastelsen i Følge det private Initiativ ved at forkaste dette Forslag, har jeg den stik modsatte Mening. Bøiede vi os for Regjeringens her udtrykte Opfattelse af det private Initiativ med at lade dette Forslag gaa videre, saa bekræfte vi Regjeringens Opfattelse ved ikke at stemme imod det og afkræfte derigjennem det private Initiativ. Bestride vi derimod Regjeringens Opfattelse og forkaste dette Forslag, saa havde De det private Initiativs Betydning. Det siges udtrykkelig nok i den af det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard) fremsatte Dagsorden. Det skal man ikke komme udenom. Altsaa, hvorledes det ærede Medlem end ser det, fra den ene eller den anden Side, kan jeg ikke begribe, hvorledes de ærede Medlemmer, der saaledes ere komne ind til os baarne af Protestvillien, kunne paa den Maade ville gaa udenom Ministeriets Provisorier. Jeg skjønner ikke, at der i dette kritiske Dieblit, overfor denne alvorlige Sag, hvor megen Forffjel jeg end ellers vil glæde mig til at se i det ærede Medlems Stilling, er nogen Forffjel paa det ærede forhenværende Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, der sad derovre, og saa det ærede Medlem, der nu indtager hans Plads; de stemme akkurat paa samme Maade.

Frier: Det ærede Medlem spurgte mig, hvorledes jeg havde Visshed for, hvorledes Ministeriet vilde gaa til Værks. Den Visshed har jeg ikke, men man maa i Politiken regne med Sandshnligheder, og der er Sandshnligheder, som ere saa sandshnlige, at de nærme sig til Visshed. Vi ville faae en Prøve paa Tingen den 1ste April. Hvis vi til 1ste April staa overfor et Ministerium, som gjør Udvei til, at vi kunne komme ind paa en regelret Finantsløb og trækker sig tilbage, hvis dette naaes, vil jeg tage mine Ord tilbage, og give det ærede Medlem Ret i, at vi ogsaa i Morgen kunne vente, at Regjeringen ikke vil udstede et nyt Provisorium, hvis vi i Dag forkaste dette Forslag. Men hvis vi komme til den 1ste April, og Ministeriet da ikke gjør Udvei til en regelret Finantsløb, haaber jeg, at det ærede Medlem vil give mig Ret i, at ogsaa i nærværende

Dieblit var Udfigten til, at Ministeriet vilde række sig tilbage, yderst svag.

Berg: Jeg havde ikke ventet, at vi skulde slippe for det tiende Provisorium. Jeg har tvertimod sagt, at dersom jeg har havt den Tro, have ærede Medlemmer hvækket den ved deres Udtalelser, men jeg har spurgt, hvorfor det ærede Medlem var saa sikker paa, hvorfra han havde sin Rilde til at paastaa, at vi fik det nye Provisorium. Det ærede Medlem svarer: Efter en Sandshnlighedsberegning. Saa vil jeg sige, at Sandshnligheden ogsaa taler for, at jo oftere vi foretage det Skridt, som det her er foreslaaet, at Thinget skal foretage i Kraft af den Folkevillie, der har baaret os herind, og i fuld Forstaaelse altsaa med det store Flertal i Befolkningen, des sikkrere taler Sandshnlighedsberegningen for, at den Dag snart kommer, da vi faae dette Ministerium sjetnet, og da Statsraadet ikke længer holder ud mod os, men jeg vil sige, at den sikkrste Maade til, at vi aldrig komme ud af Suppedasen paa, er ved at følge den Vej, som det ærede Medlem anbefaler.

Frier: Jeg vil dertil svare, at er det en Tilbagevenden til Protestpolitikken fra gamle Dage, som det ærede Medlem nu tilfigter, saa gaar jeg med ham og er enig med ham deri, saafremt han bag vor Rigsdagsprotest vil stille Folkets Protest, men ellers ikke — en praktisk Folkeprotest, der føres ned i det daglige Livs daglige Forhold.

Berg: Jeg ønsker ikke efter de Udtalelser, jeg har hørt af det ærede Medlem, at have ham med til Noget, som kan kaldes Protestpolitik, lige saa lidt som de andre Medlemmer, der have forladt det gamle Standpunkt. Jeg vil kalde det beklageligt, hvis de atter vendte, for man kunde efter min Mening lige saa lidt have Tillid til den Vending som hele deres tidligere Stilling. Det er der altsaa ikke Tale om. Men nu spørger jeg det ærede Medlem: Hvad er det for Kampmidler, han som tidligere Rigsdagsmand fra 1885 har villet anvende i Folket for at gjenneføre den Politikk, vi da delte, og hvilke Kampmidler jeg har negtet at ville være med til? Jeg veed ikke, hvad han figter til. Der er sagt andre Ting her i Salen, mere løse Udtalelser, men det ærede Medlems Ord lægger jeg mere Vægt paa. Hvad er det, han mener med den kraftige Protestpolitik i Befolkningen? Jeg synes, jeg har hørt Tale om Stattenegtelser; hvad vil det sige? Kjender det ærede Medlem f. Ex. noget til min Stilling til Stattenægtelser-